

PISMO BOLNIKOM OB 32. SVETOVNEM DNEVU BOLNIKOV

»Tedaj so prišli in k njemu prinesli hromega, ki so ga štirje nosili« (Mr 2,3)

11. FEBRUAR 2024

Dragi bolniki! Lepo pozdravljeni v imenu vse Cerkve na v Sloveniji in še posebej v imenu vseh duhovnikov, ki obiskujemo bolnike po bolnišnicah v Sloveniji. Smo skupina duhovnikov, redovnic in laikov, ki jo povezuje in spodbuja gospod Miro Šlibar, ki je tudi lurški kaplan.

Milost in blagoslov vsem bolnikom, ki ste posejani po vsej Sloveniji, doma, v domovih za starejše občane in bolnišnicah. Nekateri ste v dobri v družinski oskrbi, drugi ste bolj sami. Bolniki ste vseh starosti, čeprav pomislimo na starejše, pa so med vami tudi dojenčki in otroci, mladi in osebe v srednjih letih. V teh dneh ste v mislih vseh, ki se 11. februarja spominjamo kot svetovnega dneva bolnikov. Kot spomin na prvo Marijino prikazanje Bernardki v Lurdu je papež Janez Pavel II. leta 1992 ta dan izbral za dan bolnikov. Hvaležni smo mu za to misel.

Rad bi pozdravil vse, ki ste sedaj v bolnišnicah po Sloveniji. Nekateri ste že dolgo, kot rečemo, priklenjeni na postelje, drugi ste prišli na krajši operativni poseg in boste kmalu doma. Spet drugi ste tam in zdravljenje počasti napreduje in upate, da se vam bo stanje toliko izboljšalo, da boste v mesecu ali dveh lahko odšli domov.

Pozdravljam tudi vse osebje v bolnišnicah. Od direktorjev in strokovnih vodij kakor tudi tistih, ki za bolnike vsak dan skrbite in negujejo na mnogotere načine. Hvaležni smo vam za tako pomembno delo. Hvaležni za ljubezen, s katero se posvečate bolnikom. Ko sem bil še bogoslovec, mi je nekoč rekel domači župnik takole: »Na vsaki bolnišnici bi moralo pisati: Najkoristnejša ustanova na svetu.«

Svoje razmišljanje bi rad naslonil na Jezusa. Ko je živel med nami, vidimo, da je imel

veliko srce za ljudi v stiski, posebno za bolne! V evangeliju se prepletajo njegovo učenje, čudovite prilike o Božjem kraljestvu, pogovori z bolnimi in čudežna ozdravljanja, njegove molitve k Očetu. Za središče tega pisma sem izbral naslednji odlomek, ki je zgovoren o ljudeh in o samem Jezusu.

Odlomek je iz Markovega evangelija.

Ko je čez nekaj dni spet prišel v Kafarnaum, se je razvedelo, da je v hiši. Tedaj so prišli in k njemu prinesli hromega, ki so ga štirje nosili. Ker ga zaradi množice niso mogli prinesiti predenj, so nad mestom, kjer je bil, odkrili streho; Ko je Jezus videl njihovo vero, je rekel hromemu: »Odpuščeni so ti grehi!« Sedelo pa je tam nekaj pismoukov, ki so v svojih srcih premišljevali: »Kaj ta tako govori? To je bogokletje! Kdo more odpuščati grehe razen enega, Boga?« Jezus je v duhu takoj spoznal, da pri sebi tako premišljujejo, in jim je rekel: »Kaj tako premišlujete v svojih srcih? Kaj je laže: reči hromemu: ›Odpuščeni so ti grehi‹ ali reči: ›Vstani, vzemi posteljo in hodi‹? Ampak da boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe,« je rekel hromemu, »ti pravim: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi domov!« Ta je vstal in takoj dvignil posteljo ter šel ven vpricho vseh, tako da so bili vsi iz sebe in so slavili Boga ter govorili: »Kaj takega še nikoli nismo videli« (Mr 2,1-12).

Kako lepo je prebrati, da je hromi človek imel ob sebi ljudi, ki so mu pomagali. Štirje so ga prinesli. Ti štirje niso pustili na cedilu svojega sorodnika, sovaščana, prijatelja ... Dobro je imeti ob sebi take ljudi, ki znajo in želijo pomagati. Bili so tudi iznajdljivi. Niso mogli priti do Jezusa skozi vrata, ker je bilo veliko ljudi,

odprli so streho in hromege spustili pred Jezusa. Ljubezen do sočloveka je vedno tudi iznajdljiva. Kdor želi pomagati, si bo vzel čas, se bo potrudil. Kakor vemo, ljubezen išče in najde prave rešitve, tudi tam, kjer se zdi, da jih ni. Poleg domačih in sosedov so v Sloveniji prostovoljci, ki vozijo starejše in bolne v bolnišnice in na zdravniške preglede. Na Krasu deluje Sopotnik, drugje so podobna združenja. Mnogi odrasli, verjetno je večina upokojencev, tako naredijo veliko dobrega. Hvala tudi tem dobrim ljudem.

Dragi bolniki, pogledjmo sedaj ta dogodek z Jezusove strani. On vidi vero bolnega človeka in požrtvovalnost prijateljev in zaupanje, ki ga imajo vanj. Videl je ljubezen do njihovega prijatelja. To ne more ostati neopaženo v Jezusovem srcu. Obrne se najprej na hromege in mu reče: »Odpuščeni so ti tvoji grehi.« Začudenje okoli sedečih je bilo veliko. Jezus pokaže na izvor bolezni in smrti, to je greh. Mislim, da ni želel neposredno, s prstom, pokazati na grešno življenje hromege človeka, temveč je hotel povedati, da je greh najhujša bolezen. Da greh vpliva tudi na vse človekovo življenje. On je prišel zato, da odreši celega človeka. Mnogi čudeži, ki so opisani v evangeliju, nam tudi govorijo o velikem Jezusovem sočutju do bolnikov. Čudeži pa tudi pokažejo, da je v Bogu ozdravljenje od greha in od bolezni.

Odlomek omenja **štiri prijatelje**, ki so prinesli hromege človeka pred Jezusa. Kdo so danes lahko ti štirje (ali več) prijatelji:

Kot prvega prijatelja bi omenil molitev. V molitvi smo povezani z Bogom. Ko obiskujem bolnike v sežanski bolnišnici, večkrat vidim na omarici rožni venec, molitvenik, podobico, križ. Včasih ste razpoloženi za molitev, drugič lahko samo držite v rokah rožni venec in v tem

stisku je molitev, zaupanje, premagovanje bolečin, osamljenosti ali celo zapuščenosti.

Drugi prijatelj je lahko obhajilo za prvi petek, posebno tistim, ki ste doma. Jezus te obišče na domu, vstopi v tvoje srce in je s teboj, tudi ko duhovnik odide. Pred nekaj meseci mi je rekla ena gospa, da se mi preveč mudi, ko prinesem sveto obhajilo. Gotovo je to res. Druženje z Jezusom pa ni časovno omejeno.

Tretji prijatelj so domači, sosedje, prijatelji. Blagor tistemu bolniku, ki jih ima in se lahko z njimi zaupno pogovarja o vseh svojih težavah in strahovih. Včasih slišim ob pogrebih, kako hvalijo pokojnika, da je svoje težave hrabro premagoval, da drugih ni obremenjeval, da ni bil nadležen. Lahko je to samo govorniška figura. Vsakokrat pa pomislim: ubogi človek, ni imel sorodnika, prijatelja, duhovnika, ki bi mu zupal. Sam je moral prenašati svojo bolezen.

Četrty prijatelj bi lahko bili mediji, s katerimi lahko skupaj molite, poslušate nagovore in spodbude, ste pri vsakdanji sveti maši. V času covida ste se nekateri navezali na tako obliko duhovnega spremljanja. Naj vam to pomaga tudi sedaj. Povabim pa vas, če je priložnost, na kakšno skupno srečanje bolnikov in invalidov v župniji ali dekaniji, naj vam ne bo težko zbrati pogum, prositi za prevoz in se udeležiti svete maše in veselja, da smo lahko skupaj, čeprav bolni, malo sključeni in naglušni.

Zaključujem to pismo s hvaležnostjo, da so slovenski škofje za pastirsko pismo za postni čas 2024 izbrali temo bolezni in trpljenja. V pismu je več praktičnih navodil glede pastorage v bolnišnicah in domovih. Pozorno preberimo njihove dragocene misli!

Naj Božji blagoslov poživlja vašo dušo in telo!

Aleksander Skapin, Sežana